

ZUŠKOVINY

Měsíčník Základní umělecké školy Žatec, okres Louny

Ročník 24 · Číslo 1 · 1. ledna 2026 · Z d a r m a

Do roku 2026 přejeme našim žákům, pedagogům, rodičům a všem přátelům umění hodně zdraví, radosti z tvůrčí činnosti, mnoho důvodů k úsměvu, a ještě více nezapomenutelných zážitků ze společné tvorby „krásna“...
vedení školy

Prázdniny a státní svátky v tomto pololetí jsou v termínech:

30.1.2026 – pololetní prázdniny

16.-20.2.2026 – jarní prázdniny

2. 4. – velikonoční prázdniny

3. a 6.4.2026 – státní svátek

1. a 8.5.2026 – státní svátek

V uvedené době nebude realizovaná výuka a škola bude zavřena!

Máme úspěšnou klavíristku

Ve dnech 6. a 7. prosince 2025 proběhl 5. ročník klavírní soutěže „Antonín Dvořák mladým“ v Praze v budově konzervatoře a pro velký zájem malých i větších hráčů z celé republiky také poprvé souběžně i v ZUŠ Pštrossova. Věřte nebo ne, klavíristů bylo celkem 200 ve věku od 6 do 21 let, k tomu 35 dvojic pro čtyřruční hru! Soutěž pořádá Společnost Antonína Dvořáka a jak napsal do vínku soutěžícím jeden z patronů Marek Eben: „... A když člověk hodně cvičí, dostane se pak i k těm krásným skladbám, které si může zahrát a není tak důležité, jestli vyhraje v soutěži...“ A Toniček Dvořák napsal opravdu mnoho krásných skladeb:-) Naši školu reprezentovala ve 2. kategorii **Anna Klaudie Skořepová** ze třídy paní učitelky Romany Olivíkové, zahrála 4 skladby od 18. do 21. století a umístila se ve Stříbrném pásmu. Gratulujeme a přejeme stálou radost z hudby!

Představujeme absolventy školního roku 2025/26:

Ema Pilařová

Ema je mladá slečna, která začala navštěvovat naši školu s cílem naučit se hrát na kytaru, v roce 2018. Možná, že také pod vlivem svého staršího bratra, který začal se studiem kytary již o pár roků dříve. Ema byla pro studium již od počátku velmi motivovaná, a to se zanedlouho projevilo ve výsledcích a na projevu její hry. Studiu za ta léta také

velmi pomáhala společná komorní hra, které se sourozenci věnovali už od prvních možných let, a která úspěšně pokračuje dodnes. Přestože je Ema velmi zodpovědná i v dalších oblastech a činnostech svého života-studium druhého ročníku gymnázia, intenzivní zájem o péči a chov koní, a obecně celkové organizaci jejího zbývajících volného času, má i přesto schopnost plnit požadavky na někdy obtížné studium koncertní klasické kytary. V její hře při přípravě na absolventské vystoupení je znát již patrná vyhranost a cit pro přednes skladeb, dokáže projevit svou schopnost různé interpretace skladeb odlišných slohových období a technická zručnost jí již dovoluje i interpretaci technicky náročnějších kusů.

Erich Knoblauch

Elen Hartinová

Žákyně snů. Talentovaná a pracovitá po celou dobu studia, s nekomplikovaným vztahem ke všemu krásnému a příjemnému, co život poskytuje. Nenechme se ale mýlit, talent zavazuje. Prožily jsme spolu mnohé – soutěže (namátkou Antonín Dvořák mladým v Praze, Bohuslav Martinů v Poličce, zuškové soutěže po krajská kola a všude se Elenka umístila na 1. nebo 2. místech), prázdninové kurzy v Mikulově a Zábřehu na Moravě. Mnohé koncerty zde ve škole, ale i mimo školu, které si stále ještě nestihla oblíbit – věřím, že se to podaří, nevzdáme se! Mluvíme samozřejmě jen o těch, na kterých sama hraje. Veškeré své úspěchy přijímá s pokorou a skromností. A ano, i krize byly. Eli se během svého studia mnoho naučila, mnoho krásného zahrála a taky nabyla mnoha životních zkušeností a získala díky hudbě a díky svému otevřenému srdci a myslí přátele po celé republice. Považuji za důležité zmínit, že ji na její cestě velmi podporovala maminka – chodila první dva roky na hodiny klavíru a pak patřičně dohlížela na domácí cvičení, jezdí s ní na všechny kurzy a koncerty. Jsem napnutá, zda se Elenka bude hudbě věnovat profesionálně, neb, jak už to tak bývá, nadání má vícero. Baví ji matematika a fyzika, jdou jí jazyky, možná má i manažerské

schopnosti, baví ji malovat (a tohle všechno uplatní i při případném studiu hudby). A člověk taky může mít víc než jednu kariéru v životě. Ať tak či tak, věřím, že se příští rok rozhodne podle svého skutečného přání a potřeb.

Romana Olivíková

Karolína Donínová

Absolventka 1. stupně výtvarné výchovy. Po celou dobu svého studia prokazovala mimořádný zájem o umění a hluboký cit pro výtvarné vyjádření. S chutí a vytrvalostí se seznamovala s nejrůznějšími technikami – od kresby tužkou a malby akvarelem, přes práci s barvami a kompozicí, až po prostorovou tvorbu. Každé zadání dokázala uchopit tvořivě a originálně, s vlastní invencí a osobitým pohledem.

Její práce se vyznačují citem pro detail, smyslem pro harmonii i odvahou experimentovat s neobvyklými kombinacemi materiálů a postupů. V průběhu let bylo patrné, jak se její výtvarné dovednosti prohlubují, jak roste její samostatnost, zodpovědnost i schopnost hledat a nacházet vlastní cestu. Umění se pro ni stalo nejen školní povinností, ale především radostí a přirozeným prostředkem sebevyjádření.

Není proto překvapením, že se rozhodla pokračovat ve studiu výtvarného oboru na střední umělecké škole. Tento krok je logickým vyústěním její dosavadní práce i důkazem její odhodlanosti dále se rozvíjet, prohlubovat své znalosti a hledat vlastní uplatnění ve světě umění a designu. Přejeme jí, aby si i nadále uchovala radost z tvorby, otevřenost novým zkušenostem a odvalu tvořit podle svého vnitřního citění.

Iveta Mynaříková

Jan Burda

Do ZUŠ začal chodit již v 5ti letech, kdy ve školním roce 2016 - 2017 navštěvoval Scholu Ludus. V roce 2017 vykonal talentovou zkoušku do 2. přípravného ročníku ke hře na zobcovou flétnu a byl přidělen do třídy pana učitele Libora Růžičky. V roce 2019 souběžně se studiem zobcové flétny začal studovat u stejného pana učitele i hru na trubku a tomuto nástroji se věnuje do dnes. Jeho největším úspěchem bylo 1. místo v celostátním kole soutěže ve hře na trubku v roce 2021. Honzík se věnuje také zpěvu, hře na kytaru a klávesové nástroje. Své zkušenosti uplatňuje v souboru komorní hry Q-5, jazzovém souboru The Little bit Band, v souboru Origami, Fórband a Falling guitars, se kterými se aktivně účastní akcí pořádaných základní uměleckou školou. Ve volném čase se věnuje bojovému sportu Aikido, sebeobraně a programování.

Libor Růžička

Anežka Provazníková

Anežka pochází z hudební rodiny a hudba je pro ni přirozenou součástí života. Na klarinet hraje od sedmi let. Letos zároveň absolvuje také na klavír, kterému se věnuje s podobným nadšením a pečlivostí. Je milá, pracovitá a hudbu vnímá s opravdovým zaujetím. V loňském školním roce dosáhla skvělého úspěchu, když se umístila na druhém místě v krajském kole soutěže ZUŠ. Ráda bych jí do budoucna popřála, ať ji hudba nadále baví.

Zuzana Růžičková

Tereza Kunová

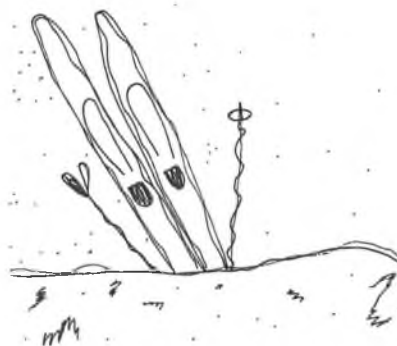
je absolventkou II. stupně tanečního oboru. Svou taneční cestu začala v oddělení lidového tance u p. učitelky Fábryové, kde získala pevné základy, smysl pro rytmus. Postupem času se rozhodla vydat směrem k modernímu tanci, který jí umožnil objevovat nové možnosti pohybu a osobního výrazu. Tento přechod zvládla s velkou otevřeností, odvahou a chutí učit se novým věcem. Ve své tvorbě spojuje cit pro hudbu, jemnost a výraz. Vedle tance se věnuje také dramatickému oboru, kde dále rozvíjí svůj umělecký projev a fantazii. Během studia se zúčastnila řady vystoupení i soutěží a svým přístupem byla vždy inspirací pro ostatní. Cení si její zodpovědnosti, vytrvalosti a radosti, s jakou do tance vstupuje. Přeji jí, aby ji tanec provázel i nadále, jako prostor svobody, krásy a sebepoznání.

Viviana Šprláková Puková

Štěpánka Lněničková a Lia Prätoriusová

Štěpánka a Lia jsou dvě klavíristky, které k nám přestoupily na poslední rok studia z podbořanské ZUŠ. Spojuje je nejen láska ke klavíru, ale i přátelství, které se krásně odráží v jejich čtyřruční hře. V loňském roce se dokázaly probojovat až do krajského kola soutěže ZUŠ, což svědčí o jejich pílí, nadání a skvělém dosavadním hudebním vedení. Během roku zvládly obě dívky přípravu k absolutoriu. Děkuji tímto i jejich bývalé paní učitelce Martině Říhové za vynikající přípravu, na které jsme mohli dále stavět. Oběma dívkám přeji, aby jim hudba i nadále přinášela radost a zůstala jejich věrnou společnicí na cestě životem.

Petra Kšandová

Jakub Hofman

Jakub je paradoxem v jedné osobě. Na jednu stranu má mozek bystrý a tvůrčí, ale na druhou stranu je tak trochu tornádo, které je těžké zkrotit. Jeho roztěkanost je pověstná – často trvá, než se zapojí, protože chvíli prostě nevnímá, unášen vlastními myšlenkami, postranními projekty nebo zkrátka jen rozbouřeným vnitřním světem. Jeho energie není tichá a klidná; spíše se rozlévá do všech stran, což může zdržet začátek soustředěné práce. Ovšem jakmile ho konečně nasměrujete a on se upne na úkol, je absolutně spolehlivý. Jakmile ho úkol zaujme, je schopný naučit se svou část scénáře velmi rychle. Jeho schopnost absorbovat a reprodukovat text je obdivuhodná, což kompenzuje čas, který ztratil rozjížděním. A pak je tu Bohouš. Jakub ho neustále nosí s sebou. Tento kamenný maskot souboru je pro Jakuba stabilizátorem v jeho vnitřní bouři. Bohouš, ačkoliv je jen kámen, slouží jako kotva – tichý, pevný bod v Jakubově neustálém pohybu. Jakub je zkrátka neřízená střela s geniálním mozkiem. I když vyžaduje jistou trpělivost, jeho rychlost v učení, a především jeho neotřelý tvůrčí vize z něj dělají nezastupitelnou (ač občas náročnou) součást souboru.

Veronika Kopecká

Terezie Vokráčková

Do Základní umělecké školy v Žatci nastoupila 1. září 2018 do třídy pana učitele Libora Růžičky a věnovala se hře na zobcovou flétnu. Souběžně se studiem hry na zobcovou flétnu navštěvovala i výtvarnou výchovu. Ve školním roce 2021/2022 studovala u stejného pana učitele klávesové nástroje a poté se opět vrátila ke hře na zobcovou flétnu. Poslední dva roky hraje v komorním souboru zobcových fléten a navštěvuje soubor Origami, se kterým se účastní soutěží a vystoupení pořádaných základní uměleckou školou. V osobním volnu se Tereška věnuje gymnastice a navštěvuje soubor mažoretek v Postoloprtech. Terezce přejeme do dalších let studia ve druhém cyklu hodně úspěchů.

Libor Růžička

Anna Měkynová

Anička je tichá dívka, která má ráda divadlo a tanec. V mém souboru Dramstromej účinkuje už čtvrtým rokem a během té doby zvládla několik rozličných projektů. S každým úkolem se statečně popere a dokazuje, že odhodlání je silnější než jakýkoli handicap. Přestože práce s hlasem pro ni není vždy snadná, dokázala postoupit v recitaci až do krajského kola, kde sklídila zasloužený úspěch. Jsem ráda, že spolu rosteme – na jevišti i mimo něj.

Bibi Marešová

Eliáš Koniček

Eliáš nastoupil do mé třídy v oboru „hra na keyboard“ na podzim roku 2019. Měl velkou výhodu v tom, že již absolvoval hru na zobcovou flétnu a byl starší. Jeho pokrok ve hře byl o to rychlejší. Učit ho bylo pro mě potěšením. Jestli mohu o Eliášovi říci něco charakteristického, pak je to skutečnost, že je velmi muzikální a hudbou nadšený, pracovitý. Rychle se učí. Právě proto je nepostradatelným členem dalších školních souborů. Originálně se projevoval i ve výuce multimédií při tvorbě vlastních skladeb a má nadprůměrné znalosti v oblasti harmonie. Během let si vybudoval pestrý repertoár obsahující skladby různých stylů včetně blues, jazzové nebo rockové hudby. Jsem přesvědčen, že Eliáš bude se školou spolupracovat i v dalších letech a přeji mu v tom i ve studiu na gymnáziu mnoho úspěchů.

Milan Kubík

Gabriela Fenclová

Gábina je velmi milá a nadaná dívka. Znáám ji od roku 2021, kdy nastoupila do 3. ročníku studia výtvarného oboru se zaměřením na keramiku. Tichá, ponořená do své práce, v kolektivu oblíbená. Tvoří nerozlučnou dvojici s další absolventkou Kateřinou Novotnou, se kterou ráda spolupracuje na výtvarných projektech. Na loňské výstavě Dobrou chuť v Galerii Sladovna jsme mohli vidět jejich společné dílo z oblasti servírování gastronomie s tématem mořského světa. Má svůj pevný názor a představu, jak její práce má vypadat. Často již pracuje na osobních projektech. Dokáže samostatně uvažovat, vymyslet si pracovní postup. Hledá netradiční řešení a umí se zaměřit na detail. Letos se v absolventské práci bude inspirovat světem flóry. Některá díla opět uvažuje realizovat ve spolupráci s Kateřinou Novotnou. Tématem mají být květiny džungle a potkáme je v galerii Sladovna na výstavě Barvy džungle na konci školního roku. Přeji Gabriele do další práce elán a nasazení, radost ze života. I když má mnoho dalších zájmů a nadání, doufám, že bude ve výtvarném oboru pokračovat ve studiu 2. stupně.

Ester Polcarová

Anna Brejchalová

Anička začala chodit do ZUŠky v přípravném studiu. Spolu se na hodinách setkáváme více než 5 let a těší mě, že z malé roztomilé, ale ustrašené holčičky, se vyklubala rozumná a hodná slečna. Na hodinách poctivě pracujeme, ale i se smějeme. Zejména na souboru Flauteto, kde si společně s dalšími členkami říkáme své zážitky, ale i školní strasti. Anička se během svého studia účastnila několikrát různých

sólových i komorních soutěží, odkud si odvezla spoustu krásných umístění.

Kateřina Bambousová

Oldřich Pokorný

Olda je zkrátka a dobře rozený komediant. Stačí, aby vstoupil na jeviště a publikum se automaticky usmívá. Má ten vzácný dar načasování, mimiky a slovní hbitosti, který promění i nudnou repliku v divadelní skvost. Přirozeně v sobě nese lehkost, která z něj dělá hvězdu každé komediální etudy. Jeho největším (a nejčastějším) protivníkem je však – přiznejme si to – lenost. Přes všechny taktické úniky z přípravy je tu ale jedna věc, která se mu musí nechat: na jeho výkon se většinou můžeme spolehnout. A to dokonce i tehdy, když věci nejdou podle plánu. Olda totiž dokázal povýšit nouzovou situaci na uměleckou disciplínu. Pokud se stane, že se text nenaučí, nebo prostě jen zapomene, nepropadne panice. Místo toho se v něm probudí improvizátor s instinktem přežití. S neuvěřitelnou pohotovostí dokáže celou situaci zaimprovizovat, vtipně to okomentovat nebo dokonce zahrnout svou vlastní chybu do děje. Tím, že se umí s grácií "vykecat" z průšvihů a udržet přitom laťku humoru vysoko, dokáže pobavit celé publikum a sklidit ovace.

Veronika Kopecká

Josef Kuneš

Josífek ke mně začal chodit na housle v sedmi letech a od té doby udělal velký pokrok. Postupně se z malého začátečníka stal oporou houslového souboru, kde tvoří důležitou a spolehlivou součást. Je radost s ním pracovat – hraje čistě, je šikovný a jeho domácí příprava bývá svědomitá. Někdy dokáže opravdu překvapit a během jediného týdne udělat znatelný krok vpřed. Kromě toho je Josífek chytrý, vtipný a já sleduji, jak roste doslova před očima – do výšky i v hudebním projevu. Hraje na vlastní housle, které jeho hře dodávají krásnou barvu. Přeji mu plný tón, lehké výměny ;), radost z hudby a mnoho úspěchů v dalším studiu i životě.

Vít Pošmurný

Alisa Derenenko

Divadlu se věnuje už mnoho let a pokaždé, když vstoupí na jeviště, jako by se kolem ní rozprostřelo zvláštní kouzlo. Krásná, tajemná, s milým hlasem a očima, které umí jít až na dno. Při posledním zkoušení měla obavy, zda unese dlouhý text s hlubokým obsahem. A přesto – přes noc se ho naučila a podala výkon, který byl odzbrojující. Nejen že text dokonale zvládla, ale také vystihla jeho podstatu. Alisa je dívka, na kterou se nezapomíná – a to nejen v divadle.

Bibi Marešová

Filip Pospíšil

Filip začal navštěvovat Základní uměleckou školu v září 2019 a to v Podbořanech, kde se začal učit hře na klavír u paní učitelky Martiny Říhové. Vydržel celých 7 let, ale vzhledem k odchodu své učitelky zakončí tento I. stupeň na ZUŠ v Žatci u p.uč. Jaroslavy Jiráskové. Filip má hru na klavír spíš jako vedlejší koníček, protože jeho hlavní vášní je jízda na horském kole, tzv. MTB. Je to extrovert, nebojí se vystupovat, takže absolventský koncert je pro něj jistě výzva a já věřím, že se jí zhostí velmi dobře. I když nechce nadále pokračovat ve II. cyklu, doufám, že hudba bude dále jeho koníčkem a že si občas zahraje, třeba jen tak pro radost.

Jaroslava Jirásková

Vítek Voigt

Ve druhém pololetí školního roku 2019/2020 přišel další spolužák členů souboru Veveráni. Přestože nastoupil v polovině roku do rozjetých příprav představení, šikovně se zapojil, takže jeho prvním představením byly Čáry báby Cotkytle. Víte nepřehlédnete. Nejen že je štíhlý a vysoký, ale vždy je nápadně upravený. Jeho vystupování je milé, jen se mi nedaří jeho mluvu zpomalit a zartikulovat... Nerad vystupuje sám, takže málokdy přednáší. Několikrát mi oznamoval, že „...příští rok už nebudu...“, ale letos poprvé mu to věřím... 😊 Stejně jako jeho spolužáci v letošním roce absolvuje 4. ročník druhého cyklu studia na naší škole a mně už se teď stýská.....

Alžběta Urbancová

Antonín Bechynský

Toník je dalším absolventem mé třídy v oboru „hra na akordeon“. Do prvního ročníku nastoupil v září roku 2019 a od počátku se učil s velkým zájmem. Ve hře ho podporoval především jeho dědeček, který s Toníkem nejen cvičil, ale vytvořili spolu duo: akordeon a trubka. Společně pak vystoupili na mnoha koncertech – například na rodinných koncertech školy nebo v žateckém divadle. Mezi výrazné Toníkovy úspěchy patřilo získání prvních míst v nižších kolech soutěže ve hře na akordeon a druhého místa v krajském kole soutěže ZUŠ v roce 2023. Toník se zaměřoval především na repertoár tzv. vyššího populáru a pro mě byla radost ho učit. Přeji mu, aby ho hudba provázela dalším životem a aby se mu také dařilo ve studiu na gymnáziu.

Milan Kubík

Jakub Urban

Jakub do výtvarného oboru ZUŠ nastoupil v roce 2019 a nyní úspěšně završuje 1. cyklus. Jeho výtvarná tvorba je výsledkem soustředěné práce i schopnosti hledat zajímavá a originální řešení, umí uplatnit celou škálu výtvarných technik. Své výtvarné schopnosti mohl ukázat na pravidelných výstavách a přehlídkách, kde zaujal nápaditým zpracováním a promyšleným pojetím. Do budoucna mu přeji mnoho inspirace a aby si nadále uchoval radost z výtvarné tvorby.

Eva Knoblauchová

Karolína Irena Gugala

Karolína je můj druhý absolvent na této ZUŠ. Svoji cestu s kytarou začala v deseti letech. Krátce nato do výuky zasáhla distanční výuka, kdy se nesmělo kvůli covidové pandemii vyučovat v ZUŠ. Setkávali jsme se tedy u nich doma v obývacím pokoji. S radostí mohu konstatovat, že ji tyto komplikace od hraní neodradily. Naopak. Vidět se každý týden, deset měsíců v roce, šest a půl let,..... to už je nějaký čas. Dal jsem si tu práci a spočítal, že jsme se za tu dobu ve výuce setkali cca 188x 😊. To nepočítám komorní hru, koncerty nebo zastávky u rodičů pro med apod. Kája není z těch, která se účastní kytarových soutěžních klání a přiváží ocenění a hlavní ceny. Ale je jednou z těch, na kterou je vždy spolehnutí. Chcete ji mít v souboru, protože umí nejen svůj part, ale i ty ostatní. Je v dobrém slova smyslu „držá“ a tak nezapadá, ale září a je při vystupování přirozená. V hodině je usměvavá, a to i tehdy, když oznamuje, že zrovna tento týden neměla čas cvičit nebo že má půl minuty zpoždění 😊. Proto můžu říci, že výborně spolupracuje, přijímá výzvy na obtížnější skladby a nevzdává to. Ani se

mnou, jako s vyučujícím. Vždy se na výuku s ní těším a říkám si.... čímpak mě dnes překvapí?

Josef Ulrich

Magdaléna Anna Růžičková

Majda je absolutní živel. Je to typ studentky, u které nikdy nevíte, jestli dýchá, nebo právě mluví, protože obě činnosti u ní probíhají téměř nepřetržitě a se stejnou intenzitou. Její energie je nevyčerpatelná, a i když je ji občas těžké zastavit, nikdy to není z otravnosti, ale jen z čiré, nezvladatelné vášně pro sdílení. Tento neustálý proud slov pohání její obrovská, nespoutaná fantazie. Majda je beznadějně zamilovaná do fantasy knih – ty pro ni nejsou jen čtení, ale portály do jiných světů. A co víc, ona si ty světy tvoří sama. Její hlava je neustálý inkubátor pro nové postavy, rasy a složité mytologie. V souboru je Majda nenahraditelná. Když chybí, je to, jako by vypadl hlavní jistič. Její absence znamená pro místnost nevídané ticho a klid, což sice někteří tiše ocení, ale všichni se shodnou, že je to nuda. Majda je ta, kdo rozbije napětí vtipnou odbočkou, kdo vymyslí nejabrudnější pozadí pro postavu s jedinou replikou, a kdo svými nápady nakazí celý kolektiv. Doufám, že s námi bude pokračovat i ve druhém cyklu.

Veronika Kopecká

Aneta Eliášová

Anetka je upovídaný živel a skoro vždy ji potkáte s plnými rukama knížek! Několik let chodila na zobcovou flétnu a poté se rozhodla přestoupit na flétnu příčnou. Na naše hodiny se vždy těším, vždycky přijde s dobrou náladou. Musím nás ale krotit, protože máme spoustu společných témat a byly bychom schopné celou hodinu propovídat. Anetka je šikovná slečna. Mimo jiné hraje na housle a také zpívá ve sboru Camerata.

Kateřina Bambousová

Eliška Nováková

Eliška je absolventkou literárně dramatického oboru a na první pohled je ztělesněním milé a laskavé duše. Její úsměv je upřímný, ochota pomoci nesporná a ve společnosti působí jako uklidňující a pozitivní prvek. Nikdy byste neřekli, že v jejím nitru dříme... dobře maskovaný poklad sarkasmu a černého humoru. Umí bravurně ovládat jazyk – a to nejen ve vznešených dramatických formách. Eliška dokáže s chirurgickou přesností pojmenovat absurdity světa, ale dělá to takovým způsobem, že si často uvědomíte pointu až s malým zpožděním. Její sarkasmus není zlomyslný, je to spíše chytrá, lehká obrana proti patosu a hlouposti, podávaná s neochvějnou slušností. Eliška je velkou milovnicí cestování a

věřím, že po ukončení studia na naší škole se se získanými zkušenostmi ve světě neztratí.

Veronika Kopecká

Šimon Zajíc

Šimon Zajíc – pro nás všechny prostě **Šíma** – patří k těm žákům, kteří možná nikdy netrávili dlouhé hodiny denně s kytarou v ruce, ale přesto zůstali. A to samo o sobě něco znamená. Hra na kytaru nebyla nikdy jeho vysněnou vášní nebo hlavním životním cílem, a přesto u ní vydržel. Částečně možná i díky **tatínkovi**, který k nám do ZUŠky dochází už skoro stejně dlouho a svou tichou přítomností a podporou pomáhal Šimovi zůstat na cestě, která někdy možná vedla spíš oklikou... ale vedla. Za ta léta Šíma dozrál v muzikanta, který dokáže výborně doprovázet sólisty pomocí akordů, má cit pro rytmus i pro týmovou hru. A letos, v posledním ročníku, to vypadá, že by se mohl stát platným členem školního orchestru Falling Guitars – a to už je známka nejen pokroku, ale i vnitřní změny. Milý Šímo, děkujeme Ti, že jsi zůstal. Za tvoji vytrvalost, za tvůj klid a humor – a za to, že jsi s námi. Přejeme Ti, ať Tě hudba nikdy netlačí, ale ať Tě občas překvapí tím, že Tě začne bavit víc, než bys čekal.

Lucie Impellizzeri

Jakub Mikula

Kuba byl do naší školy přiveden svými gymnaziálními spolužáky ve školním roce 2021/22. Celou dobu pracuje v souboru Veveráni. Jeho prvním představením byly Čáry báby Cotkyle.

V prvním roce i na recitaci byl u mě, ale pak přešel k paní učitelce Veronice Kopecké, která jej letos bude připravovat na jeho absolventský sólový výstup. Kuba je velmi chytrý a hloubavý kluk, milující divadlo Járy Cimrmana, takže mnohokrát v hodinách zazní nějaké citace z jejich her. K recitaci si vybírá těžké texty, které bravurně interpretuje.

Taky od něj máme několik vlastnoručně vyrobených veverek... 😊 Letošní rok absolvuje spolu s dalšími Veverány 4. ročník druhého stupně studia a já věřím, že láska k divadlu mu zůstane.

Alžběta Urbancová

Jakub Musil

Jakub je žákem basové kytary čtvrtým rokem. Je velmi nadaný muzikant, který má rytmus v krvi. Mimo basovou kytaru na naší škole také studuje hru na bicí nástroje. Vždy se na hodiny a koncerty připravuje velmi svědomitě. Už v prvním roce se zapojil do školního souboru Jamers lupuli a je to basista, jaký má být. Zajímá se a poslouchá hudbu mnoha žánrů, což je znát i na jeho přehledu o hudbě

a jak je možné to, či ono využít při hře. V letošním školním roce Kubu čeká zkouška z dospělosti, bude maturovat na Gymnáziu v Žatci. Budeme mu všichni držet palce, aby zdárně odmaturoval a také aby byl přijat na vysokou školu a mohl tak studovat obor, který ho zajímá.

Jiří Imbr

Waldemar Šmíd

Walda nastoupil do výtvarného oboru ZUŠ v roce 2019 a nyní se řadí mezi absolventy 1. cyklu. Je to vnímavý a přemýšlivý žák, který se nejlépe vyjadřuje prostřednictvím své výrazné tvorby. Vždy hledá vlastní cestu, a přitom dokáže skvěle využít rozmanité výtvarné techniky. Jeho práce pravidelně reprezentují školu na výstavách a přehlídkách, objevují se i v kalendářích. Do dalších let mu přejí, aby si uchoval odvalu tvořit po svém a aby se k výtvarné práci stále rád vracel.

Eva Knoblauchová

Michal Šelemba

V září v roce 2016 nastoupil do prvního ročníku hry na trubku a byl přidělen do třídy pana učitele Karla Vencoura. Dalšími jeho učiteli byli Petr Burica (2018-2020), a Jiří Šperk (2020-2021). Od roku 2022 navštěvuje třídu pana učitele Libora Růžičky.

Účinkuje v souboru komorní hry Q-5 a jazzovém souboru The Little bit Band se kterými se aktivně účastní soutěží a akcí pořádaných základní uměleckou školou. Ve volném čase se věnuje fotbalu, který hraje za SKJ Žatec, rád jezdí na kole a hraje počítačové hry.

Libor Růžička

Kateřina Novotná

Kateřina je příjemná, ochotná a nadaná dívka. Je absolventkou 1. stupně ve výtvarném oboru. Známe se poměrně dlouho. Pilnou studentkou je od roku 2019, kdy nastoupila do 1. ročníku keramiky.

V kolektivu je oblíbená a veselá. Už pár let tvoří kamarádský i autorský tandem s Gabrielou Novotnou. V loňském roce na výstavě Dobrou chuť v galerii Sladovna jsme prezentovali jejich společný projekt. Servírovací nádobí inspirované mořským světem. V zadáních již dokáže samostatně pracovat a umí najít vhodné pracovní postupy. Námetý zpracovává s elegancí a jemností. Pokud se zaměří na detail, hledá jeho uplatnění v celkovém kontextu práce. Oblíbeným materiálem je porcelán.

V letošním roce se chce zaměřit na oblast flóry. Tento svět snadno zapadne do našeho letošního tématu Barvy džungle. Část práce by chtěla realizovat v již zmíněném autorském tandemu s Gabrielou Novotnou. Práce budou vystaveny v galerii Sladovna na konci školního roku.

Přeji Kateřině, aby stále nacházela nápady a zůstala jí její veselá, přátelská povaha. Doufám, že se i přes její časové vytížení v jiných oborech, budeme dále potkávat při jejím studiu 2. stupně výtvarného oboru.

Ester Polcarová

Vojtěch Svoboda

Na bicí začal hrát ve 2. třídě hlavně kvůli sousedům. Mezi jeho koníčky patří například downhill neboli trailová jízda na kole. Rád poslouchá český rap nebo třeba Kapelu Linkin Park.

Pavel Weinelt

Václav Herman

Vášek začal svou cestu ve výtvarném oboru ZUŠ Žatec v roce 2019 a dnes je absolventem 1. cyklu. Po celou dobu prokazoval zájem o výtvarnou tvorbu, umí si poradit s náročnějšími úkoly, ke kterým přistupuje přemýšlivě a s fantazií, dokáže dovedně využívat různé výtvarné techniky. Jeho práce se pravidelně objevují na výstavách i přehlídkách ZUŠ a vždy zaujmou svým zpracováním i osobitým přístupem. Do budoucna mu přeji ať ho výtvarná tvorba i nadále rozvíjí a obohacuje o nové zkušenosti.

Eva Knoblauchová

Pavel Kuneš

Když Pavlík vezme do ruky housle, je slyšet, že hudbu opravdu cítí. Jeho hra má přirozený muzikální výraz a krásné, vřelé vibrato, které tónu dodává hloubku. V souboru je spolehlivým článkem a svým tónem přispívá k měkkosti i celkové barevnosti zvuku. Někdy se stane, že se mu v hlavě sejde příliš mnoho podnětů najednou, a pak je potřeba chvíli hledat cestu zpátky k soustředění a radosti ze hry. Právě v těchto momentech si cením jeho snahy nevzdat to — a i když by se nejraději mračil, často z toho nakonec vzejde úsměv. Pavlík je přemýšlivý, hodný a má dar vytvářet krásný tón. Do dalších let mu přeji hbité prsty, jisté smyky ;) a spoustu radosti z hudby i dalších úspěchů.

Vít Pošmurný

Kateřina Sudorová

Absolventka základního stupně výtvarné výchovy Kateřina Sudorová prokázala vytrvalý zájem o umění a tvořivou práci. V průběhu studia si osvojila rozmanité výtvarné techniky – od kresby a malby až po prostorovou tvorbu. Dokázala rozvíjet vlastní nápady, hledat originální řešení a citlivě pracovat s barvou, tvarem i kompozicí. Její práce odrážejí radost z tvorby, představivost a schopnost osobitého výtvarného vyjádření. Její práce můžeme vidět na výzdobách, v kalendáři, či na výstavách výtvarného

oboru. Doufám, že Kačenka zůstane výtvarce věrná a bude pokračovat studiem 2. cyklu.

Iveta Mynaříková

Daniel Kuna

Do naší školy nastoupil v září roku 2016 do třídy pana učitele Růžičky. Zpočátku se věnoval hře na zobcovou flétnu a později přestoupil na trubku. Účinkuje v souboru komorní hry Q-5, se kterým se aktivně účastní soutěží a akcí pořádaných základní uměleckou školou. V současné době Daniel navštěvuje 2. ročník na Obchodní akademii. Ve volném čase navštěvuje fitness centrum a hraje fotbal s kamarády. Jeho nejoblíbenější fotbalový tým je Manchester United. Rád poslouchá RAP.

Libor Růžička

Daniel Kopecký

U Danka to z počátku nevypadalo příliš nadějně, navíc jeho 3. a 4. ročník zabrzdl Danka v jeho studiu covid a distanční výuka. Poté ale Danek ukázal, že opravdu bubnovat chce a začal pořádně pracovat. A netrvalo dlouho a začalo se to projevovat. Poslední roky má Danek jednu z nejlepších domácích příprav ze všech žáků, účastnil se loňské bubenické soutěže, v individuální hře i souborové hře, kde se v obou případech probojoval až do krajského kola.

Stal se z něj stálý člen a stavební kámen zuškového orchestru TLBB. Danek bude po absolvování pokračovat ve studiu bicích nástrojů i hře v bubenickém souboru a školním orchestru.

Jan Valenta

Filip Párpel

Na některé žáky člověk prostě nikdy nezapomene. A Filip je právě ten případ. Přišel k nám jako devítiletý kluk s klidným pohledem, ve kterém bylo něco víc. Už tehdy bylo jasné, že tady neroste jen další kytarista, ale výjimečný muzikant s výjimečným darem. Od prvních tónů bylo jasné, že v sobě nosí nejen talent, disciplínu a zodpovědnost, ale i silnou vnitřní energii a hloubku emocí, díky nimž jeho hudba dostává nejen tvar a řád, ale hlavně duši.

Za jedenáct let ve škole stihl víc než mnozí za celý život. Vítězství na soutěžích, včetně těch celostátních, kde jeho hra doslova brala dech – posluchačům, porotcům... a v neposlední řadě i soupeřům. Ale nikdy z toho nedělal velkou věc. Nechtěl být středem pozornosti – jen hrál. A to tak, že se člověk nemohl nadechnout. Hrál sólově, v duetech, komořině, v souborech tak přirozeně, že to skoro začalo být nefér vůči ostatním. Nikdy nezklamal. Až na pár vtipných situací, za které úplně nemohl. Byl oporou nejen mně, ale i jiným pedagogům v jiných souborech, protože se o něj

zkrátka dalo opřít. A vždy pomohl, kde bylo třeba – bez řečí, s úsměvem a naprostou jistotou. A pak je tu The Little bit Band – orchestr, který bez Filipa prostě není úplný. Jeho hra drží kapelu pohromadě, stejně jako jeho tichá přítomnost drží pohromadě partu lidí. A co je možná jeho nejzajímavější a nejúžasnější schopností, je improvizace – ta přirozená drzost, se kterou vystřihne jazzové sólo, že v kapele na chvíli ztichneme, jen se po sobě díváme a pak někdo suše pronese: „To je fakt k nepřežití.“ Všichni ho samozřejmě milujeme, ale zároveň v tu chvíli máme chuť mu říct něco, co by se na pódium (ani do veřejného projevu) úplně nehodilo – protože to bylo prostě tak neskutečně dobrý. Jestli o něj orchestr někdy přijde, nebude to jen smutné – bude to bolet. Hodně. A nebude to bolet jen uši. Bude to bolet srdce. A teď... něco, co je těžké říct nahlas, ale je to pravda. Filip mě – svou učitelku – už dávno překonal. Neříkám to s lítostí, ale s dojetím a obrovskou pýchou. Protože to je to největší uznání, kterého se učitel může dočkat. A já to mohla zažít. Měla jsem tu čest být u začátku něčeho opravdu výjimečného. Věřím, že Filip jednou půjde světem jako muzikant, který změní – nebo minimálně ovlivní – dějiny hudby. Ne proto, že bude slavný, ale protože v sobě nese něco, co může proměnit způsob, jakým hudbu vnímáme – ať už vytvoří nový styl, žánr, nebo v posluchačích probudí úplně nový rozměr prožitku. A až přijde ten den, kdy odejde ze ZUŠky, nezůstane jen prázdná třída. Zůstane ticho, které bude znít. A zůstanou slzy – moje, učitelů, spoluhráčů... všech, kteří s ním směli sdílet cestu. Ale hlavně zůstane vděčnost. Že tu byl. Že jsme ho znali. A že jsme mu mohli chvíli držet strunu, než se vznesl.

Lucie Impellizzeri

Soutěž LDO - umístění

V letošním roce byla literární soutěž na téma:

Hlas věci (texty psané z pohledu předmětu a jeho světa).

2.kategorie

1. místo	Šarlota Holubková
2. místo	Tereza Filipová
Nicole Alice Hilbert

3.kategorie

1. místo	Markéta Kadlecová
Matěj Petrů
2. místo	Aneta Rathouská
Natálie Bednářová
Ondřej Šimandl
3. místo	Adéla Petrášová
Kateřina Kolářová
Alisa Derenenko
Natálie Varvarjuk

3.kategorie

Oceněné práce bez umístění:

Eliáš Koníček
Aneta Menclová
Jana Šmeráková
Barbora Benešová

Ještě byla udělena cena **Absolutní vítěz** a tím se stala **Markéta Kadlecová** se svým textem **Kaleidoskop**.

Zde máte možnost některé vítězné texty také číst:

KALEIDOSKOP – Markéta Kadlecová, 15 let

Jsem kaleidoskop – pár sklíček a pár snů. Někdo se mnou zatočí – a svět se rozpadne na tisíc barev a tvarů. Nikdy nevím, co přijde dál. Zlomek světla, kousek stínu, a z chaosu je obraz. Na chvíli dokonalý, pravdivý. Jehož krásu nikdo slovy popsat nedokázal. A pak se zase změní. Někdy se bojím, že když se přestanu točit, všechno zhasne. A že bez světla ze mě zbyde jen pár rozbitých kousků skla, zbydu prázdný a vše vyhasne. Říkají, že láska se dá chápat rozumem. Já ne, já jen lámu světlo, a vzniká iluze, že se to dá chápat hlavou. Vidím ji rozbitou, složenou jakožto celek všech těch barev a maličkých tvarů, jinou z každého úhlu. A i přesto – vždy krásnou. Láska je jako já. Mění se v čase a s každým dotykem nikdy nezůstane stejná. Nikdy ji zcela nepochopíš. A i přesto – vždy stojí za to se do ní dívat a její krásu si i v té malé chvíli užít.

Jak vidí život hrnek - Šarlota Holubková, 10 let

Každé ráno začínám v teple. Někdy je to capucino jindy čaj, ale vždy je to start do nového dne. Každý

den je jiný: někdy stojím prázdný a čekám až mě vezmou za ucho, jindy koukám na to, jak jsou kámoši na polici, jindy mě zase dávají do myčky. Kde jsem třeba přes hodinu. Stalo se mi také, že si do mě dali okurkový salát nebo pivo: brr to byla ledárna! Bojím se, že mě rozbijou. Viděl jsem mockrát spousta kamarádů z mého kmene už zmizela. Nikdy se mě nikdo neptá, co bych chtěl zažít. Někdy mi připadá, že jsem víc než hrnek, cítím se jako avatar – Co tím chci říct? Vnímám svět z jiného pohledu než vy. Jsem modrý hrneček, jsem trochu nevýrazný, mám na sobě malé škrábance, ale pořád mě bereš do ruky. A v tom je ten smysl – být s tebou, dokud se jednou opravdu nerozbiju. A až se jednou rozbiju, nevádí – byl jsem tu pro tebe.

Plyšový medvídek – Matěj Petrání 13 let

„Můj porod byl náročný, hrozně to bolelo.“ „Prosím, nepíchej už do mě!“ Holčička ale neslyšela. „Prosím, opravdu to bolí!“ Díval jsem se na holčičku s mozoly a odřeným oblečením. V ruce držela jehlu a píchala do mě „Opravdu, prosím už dost!“ Po chvíli holčička odešla a světla se zhasla. Rozhlédl jsem se okolo sebe. Na páse jsem viděl stovky medvídků s rozpáranými kožichy. Druhý den, když se světla opět rozsvítila, uviděl jsem holčičku znovu a hned jsem věděl co se bude dít. „Prosím tě prosím už přestaň!“ Nařikal jsem. Holčička vzala jehlu... a píchla, protáhla, píchla, protáhla, píchla, protáhla a ... zapošíla. Byl jsem na světě. Pak se zvláštní dlouhý černý pás posunul a já jsem se dostal do zóny, kde byly takové zvláštní krychlové útvary. Do jedné z nich mě jeden pán zabalil. Bylo nás tam hodně, nic jsem neviděl. Pak nás s tou velkou krabicí vzali a hodili do dodávky, to jsem poznal podle toho, že jsem slyšel nastartovat motor. Přibližně po asi té hodině jsem slyšel ještě hlasitější zvuk. Nevím, co to bylo, ale usoudil jsem, že to mohlo být letadlo, protože v kabině stoupl tlak a ochladilo se. Pak jsem usnul, celý unavený z toho všeho, co se zatím stalo. Vzbudil jsem se, až u velkých černých dveří. Říkám si, jak jsem se sem dostal? Pak se otevřely dveře, před nimi stála velice mile vypadající paní a vzala si mě dovnitř. Poté mě obalila veselým a barevným papírem. Dala mě pod stromeček a vtom mi to došlo. Nějaké dítě mě rozbalí a bude si se mnou hrát! Pak jsem slyšel líbezný zvuk cinkání. Poté jsem slyšel dětský smích, žádné brečení. Cítím, jak mě někdo rozbaluje, už vidím světlo, těším se na vřelé obětí. A pak jen slyším: „Fůj tohohle jsem matko nechtěla!“ Říkala holka s ulízaným copem a make-upem na obličej. „Tohohle nechci!“ Pak mě zahodila v tu chvíli mi ukápla slzička. „Punt’o, vezmi si ho!“ Říkala holka. Malý, uslintaný a starý pes ke mně přikráčel a zakousl se. Jeho puch z tlamy byl

k nevydržení. Takhle to se mnou bylo dalších asi pět dní. Až jednoho dne mě pes rozkousl a já byl na cucky. Celého uslintaného, smradlavého a rozbitého mě vyhodili do koše. A tak končí můj celíčkový plyšový život.

Soutěž VO - umístění

Soutěžít mohou všichni, kteří mají chuť vzít do ruky tužku, pastelky, tempéry, nebo použijte jakýkoli jiný materiál 😊

Téma pro letošní rok je: **Andělé a sněhové víly**

1.kategorie

1. místo	Daniel Markovych
2. místo	Eliška Kubínová
3. místo	Sofie Cviková

2.kategorie

1. místo	Tereza Kavčáková
Veronika Pšeničková
2. místo	Mariia Lunhu
Beata Matysová
3. místo	Ema Ježková
Nikol Ondřišová

3.kategorie

1. místo	Karolína Donínová
Nina Rážková
2. místo	Viktorie Stašková
Markéta Stehlíková
3. místo	Matěj Petrání

4.kategorie

1. místo	Karolína Volfová
2. místo	Natálie Baševá
3. místo	Julie Trykarová

Zde máte možnost některé vítězné práce také vidět:

Daniel Markovych

Karolína Donínová

Karolína Volfová

Nina Rážková

Veronika Pšeničková

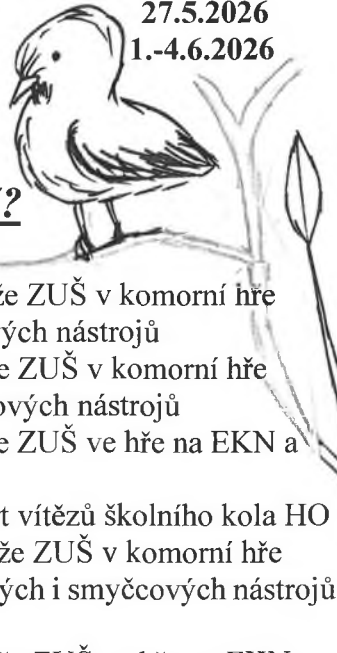
Vítězné práce budou umístěny i na našich webových stránkách www.zuszatec.cz. Sledovat nás můžete také prostřednictvím Facebooku nebo Instagramu.

Zapište si do diářů

Čeká nás, jako každý rok, velká spousta vystoupení a zde máte souhrn těch větších:

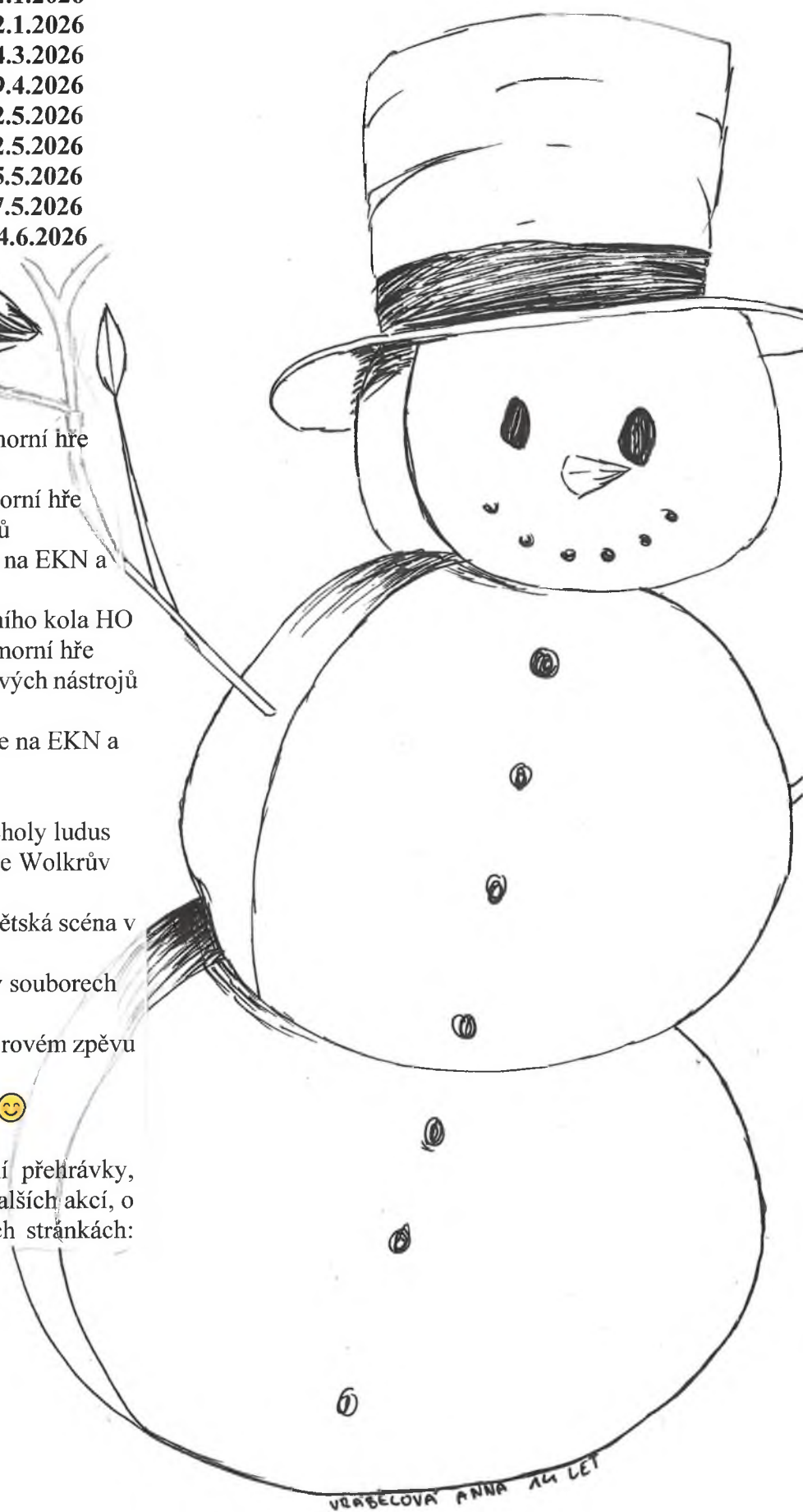
Kytarový koncert	14.1.2026
Masopust	22.1.2026
Učitelský koncert	24.3.2026
Den tance	29.4.2026
15. Rodinný koncert	12.5.2026
Jarní sborový koncert	22.5.2026
Závěrečný koncert ZUŠ v MěD	25.5.2026
4.Jazzfest v letním kině	27.5.2026
Absolventské koncerty	1.-4.6.2026

A co nás čeká ještě?

-
- 27.1. – školní kolo soutěže ZUŠ v komorní hře s převahou dechových nástrojů
 - 27.1. – školní kolo soutěže ZUŠ v komorní hře s převahou smyčcových nástrojů
 - 28.1. – školní kolo soutěže ZUŠ ve hře na EKN a akordeon
 - 10.2. – 17.00 hod. Koncert vítězů školního kola HO
 - 24.2. – okresní kolo soutěže ZUŠ v komorní hře s převahou dechových i smyčcových nástrojů v naší škole
 - 24.2. – okresní kolo soutěže ZUŠ ve hře na EKN a Akordeon v Lounech
 - 4.3. – školní kolo recitace
 - 19.3. – 17.00 hod. Ukázková hodina Scholy ludus
 - 20.-21.3 – krajské kolo recitační soutěže Wolkrův Prostějov v Lounech
 - 22.3. – okresní kolo recitační soutěže Dětská scéna v Lounech
 - 25.- 27.3. – krajské kolo soutěže ZUŠ v souborech LDO v Klášterci n. O.
 - 26.3. – krajské kolo soutěže ZUŠ ve sborovém zpěvu v divadle v Žatci
 - 9.4. – 16.00 hod – Focení absolventů.. 😊

A pak ještě žákovské koncerty, třídní přehrávky, vystoupení pro jiné organizace a řada dalších akcí, o kterých se dočtete na našich webových stránkách:

www.zuszatec.cz.

VRABELOVA ANNA 14 LET

Hrátky s obrázky

Tato rubrika je nová, ale vlastně ji znáte.. Každý rok se střídá VO a LDO v tom, kdo si pro vás připraví něco zajímavého. V letošním roce to bude ze šuplíku VO, takže název rubriky je jasný.

Sestav si obrázek 😊

Sponzoři: Mgr. Zuzana Parpelová, SE Dubčany, Papírnictví Věra Levčíková, Mgr. Michaela Gondeková, Ing. Milan Verner, Bohemia Hop, a.s., Daniela Kociánová.

ZUŠKOVINY – čtvrtletník Žatecka. Místo vydání, tisk a vydavatel:
Evidenční číslo: MK ČR 14061

Odpovědný redaktor: MgA. Alžběta Urbancová

Adresa: Studentská 1030, 438 01 Základní umělecká škola Žatec, okres Louny,
Žatec, tel.: 415 740 368, zus@zuszatec.cz IČO: 477 86 825

